

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011908
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119011908.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2022, v trestnej veci proti obžalovaného Q. E. pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/109/2019 zo dňa 07.02.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Q. E. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona a v bode 2/ z prečinu neodvedenia (správne malo byť „nezaplatenia“) dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

ad 1./ ako konateľ v spoločnosti A. L. G., s. r. o., ul. T. č. XX, H., IČO: XXXXXXXXX zrazil z miezd svojich zamestnancov

- v období od 08/2013 do 06/2014 príspevok na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie, ktorý neodviedol vo výške 1.005,17 eur Sociálnej poisťovni,
- v období od 10/2011 do 06/2014 poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré neodviedol vo výške 415,86 eur Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s.,
- v období od 08/2013 do 09/2013 poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré neodviedol vo výške najmenej 16,84 eur Union zdravotnej poisťovni, a. s.,
- v období od 08/2013 do 06/2014 poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré neodviedol vo výške najmenej 113,24 eur Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s.,

čím takto v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech neodviedol vyššie uvedeným inštitúciám v mesiacoch 10/2011 až 06/2014 spolu finančné prostriedky vo výške 1.551,11 eur,

ad 2./ ako konateľ spoločnosti A. L. G., s. r. o., ul. T. č. XX, H., IČO: XXXXXXXXX nezaplatil

- v období od 08/2013 do 06/2014 splatné poistné na sociálne poistenie a príspevok na starobné dôchodkové sporenie vo výške najmenej 2.695,68 eur Sociálnej poisťovni,
- v období od 10/2011 do 06/2014 splatné poistné na verejné zdravotné poistenie vo výške najmenej 1.040,30 eur Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s.,
- v období od 08/2013 do 06/2014 poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré neodviedol vo výške najmenej 283,26 eur Dôvere zdravotnej poisťovni, a. s.,
- v období od 08/2013 do 09/2013 splatné poistné na verejné zdravotné poistenie vo výške najmenej 42,14 eur Union zdravotnej poisťovni, a. s.,
- v období od 01/2013 do 12/2017 splatnú daň z príjmu právnickej osoby spolu vo výške 4.093,17 eur Daňovému úradu Prešov,

čím takto v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech nezaplatil vyššie uvedeným inštitúciám v mesiacoch 10/2011 až 12/2017 finančné prostriedky vo výške 8.154,76 eur.

Za to mu podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zákona bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určená skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku boli poškodení Sociálna poisťovňa, Všeobecná zdravotná poisťovňa, Dôvera zdravotná poisťovňa a Union zdravotná poisťovňa odkázaní s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal proti jeho výroku o treste prokurátor odvolanie, ktoré neskôr aj bližšie písomne odôvodnil. Uviedol, že súd na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2022 správne a zákonne rozhodol, keď obžalovaného Q. E. uznal vinným podľa obžaloby za prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona a prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona (prokurátor pritom tvrdí, že to súd tu v bode 2/ rozsudku formálne zle označil trestný čin, keď namiesto prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona nesprávne uviedol prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona). Za toto protiprávne konanie súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok, ktorý podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 roky, avšak pri tomto druhu treste podľa prokurátora opomenul uložiť aj zákaz činnosti pôsobiť ako konateľ alebo štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti, napr. na 2 - 3 roky. Ďalej cituje ust. § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona upravujúce trest zákazu činnosti a uvádza, že v danom prípade je podľa neho takou činnosťou protiprávne konanie Q. E. daňového charakteru, a to v postavení konateľa spoločnosti A. L. G. s.r.o. H.. Vzhľadom na uvedené preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V rámci svojej prieskumnej činnosti krajský súd zistil, že na hlavnom pojednávaní o obžalobe prokurátora neboli vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o vine obžalovaného, pretože tento na hlavnom pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 7.2.2022 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že je vinný zo spáchania oboch skutkov uvedených v obžalobe. Po tom, čo obžalovaný aj kladne odpovedal na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku okresný súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Na základe týchto dôkazov potom prvostupňový súd dospel k záveru, že z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie bude postačovať trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 rokov, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či už hrozba trestu postačí na to, aby sa obžalovaný do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo o mimoriadne vybočenie, lebo v opačnom prípade sa vystaví riziku nariadenia výkonu trestu odňatia slobody. Za potrebné súd prvého stupňa nepovažoval súčasné uloženie aj trestu zákazu činnosti vykonávať funkciu konateľa alebo štatutárneho zástupcu, a to vzhľadom na okolnosti činu, postoj obžalovaného k trestnému činu a skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ neprišiel do rozporu so zákonom vo vzťahu k obdobnému konaniu.

S uvedenými závermi sa stotožnil aj odvolací súd.

Vychádzajúc z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k

tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3, 4 veta prvá Tr. zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na uvedené kritériá ukladania trestov súd prvého stupňa prihliadal.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu a jeho následok, tak obžalovaný za obdobie niekoľkých rokov rozsahom činu naplnil len základné skutkové podstaty predmetných trestných činov, ktoré sú prečinní. Správne prvostupňový súd zistil tiež rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď na jednej strane sa obžalovaný k činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Tr. zákona] a na strane druhej sa dopustil dvoch trestných činov [§ 37 písm. h) Tr. zákona]. Obžalovaný v odpise registra trestov má síce jeden záznam, išlo však o trestný čin iného charakteru než je teraz stíhaný trestný čin (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), pričom sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Obžalovaný sa dopustil aj viacerých priestupkov, ale všetkých len na úseku cestnej premávky. Z miesta bydliska v C. je hodnotený kladne, zo strany spoluobčanov neboli na neho podané žiadne sťažnosti, komisiou verejného poriadku riešený nebol a priestupku sa v obci nedopustil.

Zo Sociálnej poisťovne a z vyjadrení obžalovaného vyplýva, že od spáchania stíhanej trestnej činnosti sa živí ako živnostník, dochádza na pracovné turnusy do Holandska a zamestnancov nezamestnáva. Spoločnosť A. L. G. s.r.o. nevykonáva žiadnu činnosť a v krátkej dobe bude zrušená.

Na základe uvedeného dospel aj krajský súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného bude postačovať aj uloženie úhrnného trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a to bez uloženia trestu zákazu činnosti pôsobiť ako konateľ alebo štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti.

Trest zákazu činnosti má vo všeobecnosti zabrániť páchatelovi páchať istý druh trestnej činnosti a jeho účelom je páchatela trestného činu dočasne vyradiť z možnosti vykonávať určité zamestnanie, povolanie alebo funkciu, prípadne vykonávať činnosť, na výkon ktorej treba osobitné povolenie alebo výkon ktorej upravujú osobitné predpisy. V prípade obžalovaného od spáchania predmetných trestných činov uplynula doba ôsmich rokov, resp. štyri a pol roka, počas ktorej v páchaní trestnej činnosti nepokračoval, ale živil sa ako živnostník. Vzhľadom na tieto skutočnosti aj podľa krajského súdu uloženie odvolateľom navrhovaného trestu zákazu činnosti pre dosiahnutie účelu trestu význam nemá.

Trest uložený napadnutým rozsudkom preto aj krajský súd považuje za trest zákonný a primeraný, ktorý už samotnou hrozbou výkonu trestu odňatia slobody zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.
jedenmyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.